

РЕШЕНИЕ

№ 5089

гр. София, 26.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 29.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2911** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/.

Образувано е по жалба на ЕТ “Десислава Тошева“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк],[жилищен адрес], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.12, срещу Уведомително писмо с изх. № 02-6500/4097/15.10.2020г. за отказ за сключване на анекс от ДФЗ към Договор № 03/04/1/0/02899/18.04.2018 г., подмярка 4.1. “Инвестиции в земеделските стопанства“ от мярка 4.“Инвестиции в материални активи“ от ПРСР 2014-2020, издадено от изпълнителния директор на ДФЗ.

В жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки жалбоподателя, чрез процесуалния си представител твърди незаконосъобразност на оспорения акт като излага подробни мотиви в тази насока. Навежда доводи, че административния акт не е мотивиран съобразно изискванията на закона, което затруднява защитата му. Иска се отмяна на оспорения акт и връщане на административната преписка за ново произнасяне от административния орган. Претендира се разноска.

Ответникът по делото – Изпълнителният директор на ДФ“Земеделие“, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение.Излага подробни доводи в писмена защита.Претендира юрисконсултско възнаграждение.Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не

изразява становище по същество на спора.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Между ЕТ“ Десислава Тошева“, ЕИК[ЕИК] и ДФЗ е бил сключен договор № 03/04/1/0/02899/18.04.2018 г., за отпускане на БФП по подмярка 4.1 “Инвестиции в земеделските стопанства“ от мярка 4. “Инвестиции в материални активи“ от ПРСР 2014-2020, с краен срок на изпълнение на договора не по-късно от 15.09.2022г.

Предмет на договора е Проект за отпускане на БФП с № 03/04/1/0/02899 „Изграждане на напоителна система чрез дъждуване на зеленчуци в земеделски земи с обща площ от 1074, 59 дка в [населено място] и доставка на машини и съоръжения за напояване, изграждане на водовземни съоръжения за подземни води и пивотна система за напояване на зеленчукови култури в [населено място], доставка на пивотни машини за напояване и доставка на земеделска техника / л.13- 65 от делото/. Към договора е сключен анекс от 08.02.2019 г./ л.160-164 от делото/

БФП е следвало да бъде предоставена под формата на възстановяване на действително направените и платени от ползвателя разходи, приети за допустими по подмярка 4.1. и описани в приложения към договора и анекса. Инвестицията е следвало да бъде направена до 15.09.2020 г., който срок съвпада с крайния срок по Наредба № 9.

ЕТ“ Десислава Тошева“ е започнала изпълнението на инвестицията като е сключила договори с трети лица за покупко-продажба на стоки и договори за изработка, включващи необходимите доставки за осъществяване на инвестицията/ л.78 -111 от делото/.

На 18.08.2020 г., с оглед пандемията от КОВИД -19, дружеството е подало в Фонда искане за удължаване на срока за изпълнение на договора, като към искането било приложено писмо от един от доставчиците на ЕТ“ Десислава Тошева“ от дата 27.03.2020 г., с което ЕТ е бил уведомен за невъзможност от страна на доставчика да изпълни доставките в срок, съгласно договор от 04.02.2019 г. / л.200 от делото/.

По повод на постъпилото искане от ДФЗ е извършена проверка на място , относно етапа на изпълнение на инвестицията резултатите от която са обективирани в КЛ / л.165-173 от делото/. От ДФЗ било констатирано, че към крайния срок за изпълнение е налице изпълнение едва на 47 % от инвестицията. Във връзка с тази констатация и с оглед, че към искането е представено доказателство за невъзможност за изпълнение на малка част от инвестицията, която не касае изграждането на Подобект 1 и 2 от същата, искането е прието за неоснователно.

С Уведомително писмо с изх. № 02-6500/4097/15.10.2020г. издадено от изпълнителния директор на ДФЗ, е отказано сключването на анекс от ДФЗ към Договор № 03/04/1/0/02899/18.04.2018 г., подмярка 4.1. “Инвестиции в земеделските стопанства“ от мярка 4. “Инвестиции в материални активи“ от ПРСР 2014-2020 / л.202 от делото/.

В хода на настоящото съдебно производство от жалбоподателя с жалбата са представени писмени доказателства, идентични с тези представени с административната преписка от ответника / л.13-113 и л.319, л.328-373 от делото/

По делото е ислушана и приета СТЕ / л.367-369 от делото/, оспорена от ответника в една част. Вещото лице след извършена проверка на документите по делото и на място е дало отговор на поставените му въпроси.

Други доказателства не са ангажирани от страните.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената

фактическа обстановка преви следните правни изводи:

Видно от доказателствата по делото УП е връчено на ръка на пълномощник на жалбоподателя на 30.11.2020 г./ л.205 -206 от делото/ Жалбата е подадена чрез административния орган на 14.12.2020 г./ видно от поставения на нея щемпел/. С оглед на горното съдът намира, че същата е подадена от надлежната страна, в срока по АПК и при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Относно валидността на акта:

При извършване на служебна проверка на акта съдът констатира, че същият е издаден от компетентен орган в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването му, поради което обжалваното Уведомително писмо не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Относно процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. С уведомителното писмо жалбоподателят е уведомен за предприетите действия по заявлението му. Тъй като с уведомителното писмо непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя, съдът счита, че то е индивидуален административен акт и следва да има задължителното съдържание, посочено в чл. 59, ал. 2 от АПК. Фактите се установяват от приложената по делото административна преписка, която съставлява мотивите на административния акт, и бяха проверени в хода на съдебното производство с експертиза. Неоснователно е и възражението за немотивираност на оспорения акт. Съгласно ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на РБ мотивите към административния акт могат да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта длъжностни лица или органи, какъвто е настоящият случай. Позоваването на извършените справки, проверки и т. н. в тяхната съвкупност представляват фактическите основания, съответстващи на посоченото в писмото правно основание, което е мотивирало административния орган да вземе решението си. По същество те представляват юридическият факт (респ. фактическият състав), от който органът черпи упражненото от него административно право.

Съобразно, § 4, ал. 3 от ДР на ЗУСЕСИФ, предоставянето на безвъзмездна финансова помощ, както и плащанията, верифицирането или сертифицирането на разходите по програмата по, ал. 1 се извършват при условията и по реда на този закон, доколкото друго не е предвидено в Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета (ОВ, L 347/487 от 20 декември 2013 г.) и Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ, L 347/549 от 20 декември 2013 г.), в Закона за подпомагане на земеделските производители или в акт по неговото прилагане (ЗПЗП).

В изпълнение на делегацията по чл. 9а от ЗПЗП, е приета Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за прилагане на подмярка 4. 1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от мярка 4

"Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. (издадена от министъра на земеделието и храните, обн., ДВ, бр. 22 от 24.03.2015 г., в сила от 24.03.2015 г.). Безспорно от доказателствата по делото се установява, че съгласно Приложение 1 към договор № 03/04/1/0/02899/18.04.2018 г., за отпускане на БФП по подмярка 4.1. "Инвестиции в земеделските стопанства" от мярка 4. "Инвестиции в материални активи" от ПРСР 2014-2020, Таблица 1 изменен с Анекса от 08.02.2019 г. одобрени разходи, в т.ч. авансово и междинно плащане, предмет на инвестицията по договора е изграждането на Подобект 1 и 2 „Изграждане на напоителна система чрез дъждуване на зеленчуци в земеделски земи с обща площ от 1074, 59 дка в [населено място] и доставка на машини и съоръжения за напояване, изграждане на водовземни съоръжения за подземни води и пивотна система за напояване на зеленчукови култури в [населено място], доставка на пивотни машини за напояване и доставка на земеделска техника.

Не се оспорва от страните и обстоятелството, че ЕТ е подал искане за изменение на договора на 18.08.2020 г. като по този повод е била извършена проверка на място от служители на ДФЗ относно степента на завършеност на инвестицията, като констатациите са обективирани в контролен лист от посещение на място.

Според чл. 52, ал. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г., ползвателят може да подаде искане за изменение и/или допълнение на договора в РА, като към искането се прилагат доказателства, необходими за преценка на неговата основателност. В чл. 52, ал. 3 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. е предвидено, че в случай на нередовност или липса на документи, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи при непълнота и неяснота на заявените данни и посочените факти в искането за изменение на договора, както и с цел да се удостовери верността на заявените данни, РА изисква от ползвателя да представи допълнителни данни и/или документи. Ползвателят представя изисканите му данни и/или документи в срок до 10 работни дни от уведомяването.

Съобразно, чл. 52, ал. 4 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г., в срок до един месец от подаването на искането за промяна, а когато са изискани документи и/или информация по, ал. 3 - до 14 дни от изтичане на срока за представянето им, РА одобрява или отказва исканата промяна. Ползвателят на помощта се уведомява за мотивите за отхвърлянето на искането, а при одобрение в срок до 10 календарни дни от получаването на уведомлението трябва да се яви в РА за сключване на допълнително споразумение към договора. В случай че ползвателят или упълномощено от него с нотариално заверено пълномощно лице не се яви в посочения срок, правото за подписване на допълнителното споразумение към договора се погасява.

Несъмнено е, че в чл. 51, ал. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. е уредена, правната възможност за ползвателя на финансова помощ по подмярка 4. 1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. да иска изменение и/или допълнение на договора, когато счита, че са налице основателни причини за това.

Процедурата по разглеждането и разрешаването на това искане включва на първо място, едностранно, властническо волеизявление с което административния орган одобрява или отказва исканата промяна. Това волеизявление се основава на едноличната преценка на административния орган за наличие на данни относно основателността на искането и за липсата на данни, относно фактите и

обстоятелствата, предвидени в хипотезите на чл. 52, ал. 2 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г., при които исканата промяна на договора е недопустима. Какъвто и да е договорен елемент при формиране и обективирание на това волеизявление на компетентния орган е изключен. Отношенията тук са на субординация, а не на координация. Ползвателят на финансова помощ, в качеството си на искащ промяна и/или допълване на договора е длъжен да обоснове в молбата си, конкретните причини на които основава искането си и да представи съответните доказателства за това, като съответно се подчини и изпълни разпореждането на административния орган по чл. 52, ал. 3 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. с което той изисква представянето на допълнителни данни и/или документи. Това задължение на ползвателя е скрепено с нарочно определен процедурен срок - до 10 работни дни от уведомяването.

При положение, че въз основа на подаденото искане и представени доказателства, административния орган намери, че са налице основателни причини, то той упражнява нормативно установеното си правомощие и "одобрява" отправеното до него искане. За това позитивно властническо волеизявление ползвателят на помощта се уведомява изрично, като в срок до 10 календарни дни от получаването на уведомлението той трябва да се яви в Разплащателна агенция за съвместно осъществяване с административния орган на втората фаза на процедурата, а именно - сключване на допълнително споразумение към договора.

Преценката на компетентния орган обаче, може да има за резултат констатации за липсата на основателни причини за изменение на договора за отпускане на безвъзмездна финансова помощ или пък наличие на пречките по чл. 52, ал. 2 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г., при които изменението е недопустимо. Според изричното указание на чл. 52, ал. 4 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г., властническото волеизявление в този случай, трябва да бъде обективирано във формата на мотивиран отказ да се пристъпи към изменение на административния договор. Този отказ, без съмнение е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК и подлежи на обжалване по реда на този процесуален кодекс.

Съгласно чл. 35 от АПК, индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. При спазване на тази императивна разпоредба, АО е постановил процесния отказ да се сключи анекс като преди това е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая, както и е обсъдил всички представени му доказателства.

Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, когато административният акт се издава в писмена форма, същият трябва да съдържа фактически и правни основания за издаване на акта, т. е. да бъде мотивиран. Изискването за мотивиране на акта означава, че той следва да съдържа съвсем конкретни съображения за неговото издаване - както правни, така и фактически. От съдържанието на уведомителното писмо може да се установи кои са конкретните фактически основания, които мотивират административния орган да откаже продължаване на срока на договора.

В конкретният случай, административния орган е разгледал искането, извършил е проверка на място и е мотивирал отказа си с констатацията, че инвестицията е изпълнена на 47 %, което обстоятелство се потвърждава и от

заклучението на вещото лице по приетата по делото СТЕ, както и че към молбата е представено единствено писмо от един от многото доставчици, а именно "Елен Инвест" ЕООД, с дата от 27.03.2020г. Т.е. към тази дата жалбоподателя е имал знанието, че доставката на част от оборудването ще се забави, но не е уведомил органа за това, каквото е задължението му по чл.61, ал.1 и ал.2 от Наредбата, а именно: Страните по договора не отговарят за неизпълнение на задълженията, което се дължи на непреодолима сила и извънредни обстоятелства. Ползвателят на помощта или упълномощено от него лице уведомява писмено РА за възникването на обстоятелствата по ал. 1 и прилага достатъчно доказателства за това в срок до 15 работни дни от датата, на която ползвателят на помощта или упълномощеното лице има възможност да го направи.

Видно е, че жалбоподателя се позовава на наличието на такива обстоятелства, но за съществуването им представя единствено едно писмо от доставчик с дата 27.03.2020 г., като уведомяването за това е едва на 18.08.2020г. От друга страна въпросното забавяне на доставката не е обвързано с останалото изпълнение на инвестицията – изграждане на напоителни системи. От представените доказателства безспорно се установява, че "Елен Инвест" ЕООД е одобрен за доставчик на сеялка за моркови, линия за предварителна обработка на чеснови семена, трактор, лехообразувател и комбайн за моркови.Т.е тези доставки не могат да обосноват забавата в изпълнението на СМР по изграждането на напоителните системи, както правилно е приел административния орган.

На следващо място неоснователно се явява възражението в жалбата, че органът не е приложил правната възможност за удължаване на срока за изпълнение на инвестицията, дадена по силата на §5 от ПРЗ на Наредба № 4 от 30.05.2018 г. за условията и реда за изплащане, намаляване или отказ от изплащане, или за оттегляне на изплатената финансова помощ за мерките и подмерките по чл.9б, т.2 от ЗПЗП, който гласи, че крайния срок за изпълнение на проекти по инвестиционни мерки от ПРСР 2014-2020, за които са сключени договори за предоставяне на БФП въз основа на заявления за подпомагане е не по-късно от 01.10.2023 г. Действително тази разпоредба дава правната възможност за удължаване на срока за изпълнение на сключени договори и след срока по чл.50, ал.2 от Наредба № 9 от 2015 г. за прилагане на подмярка 4.1., а именно след 15.09.2020 г., но за преценката на основателността на това искане са налице същите изисквания които важат и за искания подадени в срока по чл.50, ал.2 от Наредбата.В конкретния случай видно е, че договорът сключен с жалбоподателя е включвал и извършването на СМР, при което от датата на сключването до 15.09.2020 г. не са налице 36 месеца за изпълнение, каквито срокове биха били налице за договори сключени преди тази дата, поради което законодателя е предвидил тази опция за удължаване на срока като е поставил нов срок до 01.10.2023 г. Но за да се стигне до реализирането на тази възможност на първо място следва да е направено искане, а на следващо място това искане да е подкрепено със съответните доказателства за причините поради които това е необходимо.Т.е тази възможност не дава автоматично право на удължаване на всички договори за които срока на изпълнение предвиден в месеци за проекти с или без СМР

изтича след 15.09.2020 г. В този смисъл посочената по-горе норма урежда принципна възможност за удължаване на срока на изпълнение и извън предвиденото в Наредба № 9/2015 г и сключения договор, но при реализирането на която трябва да се прилагат същите правила за преценка на основателността каквито важат и за искания за изменение по реда на наредбата посочена по-горе.

С обстоятелството, че срока за изпълнение на инвестицията е до 15.09.2020 г., жалбоподателят е бил запознат и се е съгласил с подписването на договора за предоставяне на БФП. Отделно от това в направеното искане от 18.08.2020 г., същият не е направил искане за изменение на срока за изпълнение съгласно §5 от ПРЗ на Наредба № 4 от 30.05.2018 г. за условията и реда за изплащане, намаляване или отказ от изплащане, или за оттегляне на изплатената финансова помощ за мерките и подмерките по чл.9б, т.2 от ЗПЗП, също така не са представени никакви доказателства пред ДФЗ за невъзможността за изпълнение на одобрените по договора с жалбоподателя СМР.

Следва да се отбележи, че констатациите на вещото лице, по приетата по делото СТЕ, че към дата на посещението му на обектите на жалбоподателя, инвестицията е била изпълнена изцяло, са ирелевантни към законосъобразността на постановения отказ, тъй като тази законосъобразност се преценява от съда към момента на издаване на оспорения пред него ИАА, а именно към дата 15.10.2020г.

С оглед на горното съдът намира, че оспорения отказ е издаден при спазване на административно- производствените правила и материалния закон, както и при съобразяване с целта на закона.

При този изход на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски, за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв., определени на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ “Десислава Тошева“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес], срещу Уведомително писмо с изх. № 02-6500/4097/15.10.2020г. за отказ за сключване на анекс от ДФЗ към Договор № 03/04/1/0/02899/18.04.2018 г., подмярка 4.1.“Инвестиции в земеделските стопанства“ от мярка 4.“Инвестиции в материални активи“ от ПРСР 2014-2020, издадено от изпълнителния директор на ДФЗ.

ОСЪЖДА ЕТ “Десислава Тошева“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представляван от Д. Л. Х., да заплати на Държавен фонд “Земеделие“ сумата в размер на 100.00 лв./ сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 /четиринадесет/ дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: